

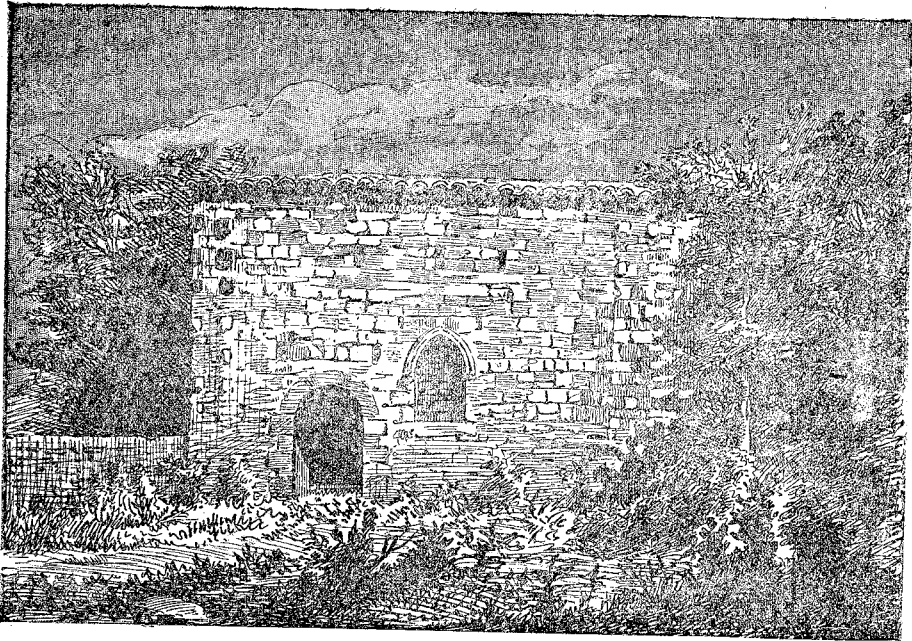

LA VEU DEL VALLÈS

SETMANARI IL·LUSTRAT

LITERARI Y DEFENSOR DELS INTERESSOS MORAIS Y MATERIALS DE LA COMARCA

CORRENT LO VALLÈS

CERCANÍAS D' ORRIUS.—(D' UNA FOTOGRAFIA.)

ORRIUS

Prop d' Orrius, á una hora escassa d' Argentona, en un marge besat per lo poétich rieral d' aquest nom, resta coberta d' herbam aquella avuy deserta esglesia con vestida en estable, de quina construcció ne donám una idea ab lo present grabat.

SANTA CREU

Lo día de Santa Creu, en alguns pobles del Vallés, van las noyetas ab collas de tres, quatre, ó mes, ben mudadetas, ab una creuheta ben guarnida ab flors, bonichs y una safata ab flors. Pasan per las casas demanant si las vólen fer cantar. Si 'ls diuhen que sí, cantan una de las següents cansons, segonts es home ó dona qui las fa cantar:

HOME

Deu vos quart senyor galán
Que fá cara de diamant,
Un dinaret per Santa Creu.

DONA

Deu vos quart senyora Rosa
Que fá la cara tant hermosa,
Un dinaret per Santa Creu.

Cobran la llimósna y se 'n van.

VICENTS PLANTADA Y FONOLLEDA.

Mollet i Maig.

ESPURNA

A n' aquell que la música no agrada
ni la hermosa poesia, ni las flors,
demostra á totas lluns, que Deu al neixe
no li va posar cor.

SURISENTI.

LLEGENDA MONGOLA

Regnaba en temps llunyá al Nort de la Xina un emperador, exemple de gobernants, el quin no tenia més qu' un fill. A n' el príncep ningú 'l coneixia, estant tan separat de la vida activa que ni menys dins lo palau 's leixava veurer per sos malfidels súbdits y servidors. Cada matí anava un jove del país á cubrirli la testa y després d' havert complert son comés lo feya matar.

Ja succehian molts anys qu' aixó passava ha ventse de resignar cada familia, cumplí eix insoportable sacrifici.

Un día va vení 'l torn al fill d' una desgraciada viuda. La noble mare ploraba á pensar qu' anaba á perdrer son fill estimat qu' era 'l seu únich amparo y sa sola alegría... Al ser á l' hora de marxá li donaren bnyols de fina farina d' arrós qu' havia rastat ab llet dels seus pits; li digué que s' els guardés y qu' al comensá 'l seu mortal trevall se posés á menjarlos fent de manera qu' el despiadat príncep pogués participarne.

Després l' apretá en sos braços tremolant y sangloteixant.

L' hereu del trono imperial tenia una grossas orelles de burro; per có no 's movia may del palau y condempnava á mort tots los que poguessen revelar sa horrible difformitat.

Un cop fou allí 'l joveucel, començá un gran silenci á cubrirli la testa ensemps que posaba en práctica las instruccions de sa seva mare.

—¿Qu' es aixó que menjas de tant bon gana?

—Li deya 'l príncep.—

—Bnyols de farina d' arrós.

—Dóneme 'n un.

—Ab molt gust.

—¡Oh! es deliciós. Mes digam ¿de qué están fets que sigan tan agradables?

—Han sigut pastats per ma mare ab llet dels seus pits.

Eixa contesta feu reflexionar al Kan.

—No puch ferlo matá —s va dir —perque he participat ab ell de la sanch de la seva mare. Y girantse envers éll li va dir en veu alta é imperiosa.

—Tu nõ morirás com tes predecesors, si m juras baix paraula d' honor que no revel-laras á cap criatura humana ma horrosa carga y terrible tortura; més si faltas a aquest jurament res podrà salvarte de ma venjança.

—Vos ho juro de tot cort. A ningú, ni á ma estimada mare aniré á confiarlo.

—Vésten y recórdat de ta sol-mne prometensa. El jovencel li agralí sa clemencia y torná somrisent y alegre á cast seva.

A l' endemá y als días següents tots los que com éll foren cridats al palau, sufriren la pena de mort y el poble no comprenia com s' havia escapat de la sentència universal.

En va de nit y día se l' acosaba de preguntas; recordaba 's de sa prometensa y no volia dir res de lo que havia vist ni á sa mateixa mare.

Peró como mes resistia á revel-larlo més la secret li pesaba sobre 'l cor y arrivá al extrém que no podent suportarho va caure malalt; metjes intel·ligents foren successivament demanats per sa cura, sens qu' els medicaments que li donaren l' alivinessen en sa estranya malaltia. Una vegada un de sos metjes després d' haverli prés lo pols va dir ab grave entonació:

Seguint d' aquesta manera, cap remey li farà rés; es necessari que 'l pacient digui lo que guarda dins son cor.

La seva mare y sos parents y amichs li conjuraban á obeir la veu del metje. No 'l conmovian llurs prechs; era inflexible; no volia á cap preu violiar son jurament.

Passaban días y s' anaba agravant en sa malaltia; sa mare ab plors y ofertas procuraba arrencarli 'l secret mes éll obstinant-se en guardarlo arrivá al peu de la fossa. Per fi un jorn en que sa mare li deya altre volta qu' obeis l' ordre del metje li respongué:

—Es vritat que tinch un secret arracerat

en lo fons de mon cor; es vritat que no m deixa viure, però he promés al príncep que 'l guardaria y vull cumplir mon jurament.

—Si es aixís—replicá ella—vesten lluny de poblat y murmura 'l teu secret en el rostoll d' un arbre, en lo forat d' una roca ó en una de las esquerdas que 'l sol produeix en la terra quan hi llessa sos raigs xardorosos.

A pesar de sa flaqueza s' alsa del llit, y caminant molts días seguits arrivá á un lloch enterament dessert. Allí estirantse sobre la terra y posant sos esmortuits llavis en una grossa esquerda digué ab veu baixa y ofegada:

—El nostre príncep té orelles de burro. Desseguit se sentí renaixé; estava llibertat de sa opressió. Però la esquerda repetí sas paraulas al eco; l' eco las entregá al vent y 'l vent las portá al príncep.

Un cop aquest sapigué 'l fet enviá á dir-li qu' es presentés sens tardansa á n' el palau.

Aixís qu' el tingué devant seu, exclamá: ¿No m' havias promés solemnement que no divulgarias tan fatal diformitat?

—Sí, y he estat fidel á ma prometensa; á ningú he confiat vostre secret, mes se m feya tant pesat 'l guardarlo, que per ell he estat malalt. Un metje m' ha dit que si no me 'n descarregaba, ni la ciencia ni la medicina podrian salvarme. Llavors veyent ma mort propera he anat á un lloch dessert á depositar man pesarós secret.

Está be,—digué 'l príncep,—t crech y t perdono. Mes digam, ¿sabrias un medi d' amagar mas horrorosas orelles de manera que pogués presentarme com 'ls altres Kans en mitj dels meus súbdits?

—Prou; tinch un medi que podria serli eficás.

—Diga 'l.

—Será necessari que 's fassi un pulit gorro que li cubrirá la testa; d' aquest gorro á la dreta y á la esquerra baixarán dugas cintas elegants que li cubrirán las orelles y quant voldrá portar aquest tocado no 's diferenciará de las demés personas.

El Kan seguí 'l seu concell y 'ls minis- tres y grans-homes del imperi, admiraren son nou gorro y vol'ian tenirne un d' igual.

Al frente de la servitut de son palau, hi posá á n' el fill de la viuda, després d' haver recompensat generosament sos lleals serveys.

Traduhit y arreglat per

FERRÁN CANELLAS.

Granollers, 1897.

EFEMÉRIDES VALLESANAS

Mes de Maig

Dia 10

1857.—Lo sabadall uch en Fidel Bosch, de la renomada orquesta *dels Fidels*, funda la llorejada societat coral "La Unió," que es la quinta de las creadas á Espanya.

Dia 11

1638.—Havent-e convingut que Sabadell contribuís á la guerra ab l' extraordinari de dotze homes vestits, armats y pagats durant quatre mesos pera ajudar á l' exército proper á Fransa, es demanat en aquest dia per lo virrey lo cumpliment de lo convingut.

Dia 12

1345.—Un dels més ilustres fills de Granollers es lo qui portá per nom Miquel de Ricoma. En lo dia de la efeméride es nomenat á regir la diócessis de Vich, la que deixá al cap de poch temps per la de Barcelona. Abdós bisbats, haurian de segur rebut més beneficis de sa iniciativa, si un cárrech honrosíssim no l' hagués retingut á fora moltes temporadas; tal era lo de Tresorer del Papa Climent VI. Aixó no obstant, la diócessis de Barcelona hi guanya molt ab tant eminent Prelat.

Dia 13

1668.—Aquest dia es un dels que Granollers hostatja al Itre. Sr. Anfos de Sotomajor, Arquebisbe de Barcelona y del Con-

cell de S. M. ab motiu de verificar la visita pastoral. Com resultat de la mateixa, deixá un Cartell que podém assegurar es molt interessant pera la historia de dita vila.

Dia 14

1714. *Guerra de successió*.—Al arribar al vespre hi fan fogueradas á dalt d' algunas serras del Vallés, que son com una conversa sostinguda per los braus somatents.

Dia 15

1277.—La poderosa casa dels Moncadas, havia extés sa jurisdicció á la ciutat de Tortosa. Aquesta fetxa marca un incident d' una llarga dissensió haguda entre 'l sindich de dita ciutat y 'l que com la orde del Temple hi exercian senyoriu.

Dia 16

1856.—S' inaugura solemnement lo carril de Barcelona á Tarrassa.

J. MASPONS Y CAMARASA.

Granollers.

CRÓNICA

Diumenge passat tingué lloch la proclamació de candidats y designació d' interventors pera las eleccions municipals que abuy deurant tenir lloch pera renovar la mitat del Ajuntament. Lo que 's feu sens lo mes petit contratemps com era d' esperar atés que impera lo element d' ordre y moralitat.

Conforme veurán nostres lectors, en altre lloch del periódich, doném compta de la mort de nostre inolvidable amic don Eduardo Raventós (q. e. p. d.), que tuntas simpatías se havia captat entre la bona societat d' aquesta vila.

Conforme anunciarem en lo número anterior, dilluns se feren las rogativas per implorar del Cel la tan necesitada pluja, á la Capella de Canaletas de Sardanyola, assistinti prop de cuatracentas personas. L' acte fou commovedor per lo reculliment y devoció en que 's verificá. Asisti á dit acte l' Ajuntament y Jutjat.

Demá tindrà lloch altre professó de roga-

tivas dirigintse á Santiga sufraganea de Santa Perpetua, la sortida serà a las 5 del matí fent los tochs d' avís de reunió y sortida; promet esser també molt concurreguda.

Sardanyola: Aquesta població celebr   sa festa major lo diumenge prop passat    la que hi assistiren gran nombre de forasters especialment dels pobles vehins. Lo dilluns al matí en la iglesia parroquial se celebr   un solemne Ofici, encarregantse de la part musical la orquesta *Fatxendas* de Sabadell. A la tarde hi hagué com de costum ball en las salas.

A la nit tingueren al gust de assistir al concert que donaren devant de la casa del poble los *Fatxendas* y *Muixins* tocant la primera la fantacia *Espan  a* de Treserras obligada    clarinet que l' executant l' valgué mols aplausos, y altre fantasia obligada    fiscorns, *Les Fleurs* de Lladó que nos deix   admirats per sa execució y finura. La segon   de ditas orquestas també execut   duas fantasias de fiscorn y cornet  , essent la una *Nurvo mundo* de Bur  s y *Sevillanas* de Gumbert I; altre, que   ls valgueren molts aplausos quedant tots los ohients satisfets de dit concert.

Mollet: En l' article "Lo Deute d' Espanya" publicat en la interessant VEU DEL VALL  S de 2 del corrent, firmat per un Mollet  , ha de rectificarse lo seg  ient: "que pera durlos se necesitan 184 carros", ha de dir, que pesan 184 quint  s que pera durlos se necesitan 9 carros d' un animal.

Per las eleccions próximas d' ajuntament lo poble s' ha dividit en dos bandos que ells mateixos s' han bateixat ab los noms de *pobres* y *richs*. Los *pobres*, son los socis de la *Paz* y de la *Concordia* que s' han unit; y los *richs*, son los propietaris del poble y procuradors dels forasters ab los que   ls segueixen aqueixa divisió; apartanse dels brassos del bon pare y la bona mare, produeix forts disgusts al poble, ho provar   lo que passo    descriurer.

All      las 5 de la tarde del diumenge 2 del corrent lo coro, dirigit per lo instruhit jove Juan Santamar   feua seguidor    un ha-

teix, anant ab las barretinas, blusas y sa bandera. Caut   durant lo curs y al enfront de la casa de la criatura, essent molt aplaudit per la nombrosa concurrencia que    seguia. Tot lo poble diu que aqueixa manifestació fou perque havent l' avi de un recent nat prom  s al seu fill que ell seria lo padr  , sapigué després que aquell volia donar per las eleccions la candidatura proposada per los pobres, lo que fou causa de renyir y desdirse d' apadrinar    seu net. Sapigut aix   per un del coro s' oferí apadrinarlo, sent causa aqueix acte de caritat de que s' oferisin tots sos companys    fer de seguidors.

   Oh política corrompuda fins ahont arribas!

All      cuarts de set se dirigiren al Bes  s unas 300 personas, comparets y menestrals casi tots.

Feren ns de la paraula en Rabel Vi  allonja, en Pera Estap  , lo regidor en Narcís Santamaría quins abogaren pera lo triomf de la candidatura per ells patrocinada.

Havent entre    públich lo president del "Centre Català" varis s' interessaren molt perque dirigis la paraula als all   reunits. S' escus   dihent: ja que teniu tan empenyo en que vos parli veniu al spay  s local del "Centre" y all   ab tot lo meu bon cort y desitj vos repetir   com han de ferse las manifestacions com la present, las eleccions y algún altre assumpto que ara com ara es de vida    mort per lo poble de Mollet y molts d' altres. Respongueren que acceptavan tant espont  nea oferta per lo diumenge 16 del corrent, per essen avuy ja massa tart.

Veur  m si ho cumplirán tots.

EDUARDO REVENTÓS Y TORRES

Lo sabi doctor en ciencias exactas, distingit catedr  tich del institut de 2.ª ensenyansa de Barcelona, digne President de l' Associació de comers, redactor de "El Correo Catalán," etc  tera, etc..... Ha mort.

Lo senyor Reventós era una persona d'

il·lustració gens comú, d' un tracte agradabilíssim d' una bondat y d' una modestia grans lo qual feya que 's captés las simpatías de las personas que 'l coneixían.

Desde la primera nota de sa aprofitadíssima carrera que sempre había alcansat la envejada qualificació de "Sobresalient", guanyant los millors premis y diplomas y fins la disputada matrícula de honor.

Era además socio académich nombrat de la Academia de Bellas Arts qual recepció debía celebrnrse avuy.

També era persona aperitíssima en assumptos bursátils.

La mort la ploran la major part dels Asilos y Hospitals de Barcelona, puig era un home virtuosíssim y li agradaba aixugar las llágrimas dels infelissos, ¿quants nents y nenas que jauhent enclotats en un llit d' alguna casa hospitalaria anyorarán las caricias d' el pobre senyor Reventós que com no tenia fills se convertía en pare carinyós d' aquellas desgraciadas criaturas?

La premsa local també sent ab grand manera sa mort, puig tenían ab ell un ferm company.

Com era un excelent amich, no es estrany que 'l plorin sense consol tots los que ab sa amistat s' honraban.

Aixís era el bon senyor; un espill de bondat y honradés.

Are que és quant podíam esperar d' ell majors beneficis, Deu l' ha cridat, ell sab perquè.

Desde las columnas de LA VEU DEL VALLÉS, doném lo més sentit pésam á la seva desconsolada esposa, á son afligit pare y demás familia, desitjant que la part activa que preném en son dolor minvi sa grandiosa pena.

(D. E. P.)

R. SURINACH SENTIES.

MONTSERRATINA (*)

Adeusiau plaers d' aquí á la terra,
sombras qu' en lo fossar trobau estatje;
ja heix nous horizons, ja veig la serra
que guarda en palau d' or la vera imatje.

Ay, gosava al pujar quan petit era,
al sentir de les aus les cantadices;
are no goso, no; l' aspra dressera
tota sembrada está d' ars y verdices,

que punyen lo meu cor, fent recordança
de la vida qu' he duyt en eix desterro;
ditxós de mí, flayro are l' esperança
que guarda 'l camaril com fió de un gerro.

No puch pujá 'l rocám, Verge divina,
que no 'l regue ab lo plor de mes parpelles;
¡com nó, si vinch pera pujá' en ta sina,
y ser també de tes humils obelles!

Vúlgam en ton remat, gaya pastora;
déixem gosar ton cel entre 'ls arcàngels;
dónem lo teu amor, noble Senyora,
com lo dons á les aus, les flors y 'ls àngels.

PREGARIA

Verge de Montserrat,—noble matrona,
un prech, av, us vull fer—ans de que 'm moria.
Vos sou dels catalans—gaya patrona;
Vos los portéu amor,—alls vos ne nortan.
¡Compadexeuvos d' ells—Revna amorosa!
trencau, hay, sos dogals—que 'ls estrangolan
y 'ls privan de venir—en l. altar vostre;
y aixís podrán cantar—hoances dolces
¡a Vos, del principat—noble patrona!

JOAN CLAPÉS Y CORBERA.

Jochs Florals de Barcelona

La XXXIX Festa dels Jochs Florals de Barcelona tingué lloch diumenge ab la magnificencia de sempre.

La gran sala de la llotja de Mar estava bellament engalanada. Penjavan del sostre senyeras catalanas y gornían aquellas gòticas pilastras, palmas, garlandas y escuts. Una concurrencia tan nombrosa com selec-

(*) Del llibre fá roch publicat *Violas y Englantinas*.

ta omplia á vessar sala y galerias, ja ben avans de comensar la Festa; la que ha arrelat tant en nostres costums y s'espera ab tan delit, que si un any no 's fessin Jochs Florals semblaria que no hagués esclatat del tot la primavera.

Una novetat presentava aquella ampla sala aquest any. Nos referim al bou acort realisat per moltes distingidas senyoras de lluhirni la mantellina blanca. No podem dir que ab ella 's realisés la hermosura de les que la portavan, perque totes eran hermosissimas y aixó no hi cap. Pero si dirém que dona més expressió á la fesomia y multiplica 'ls atractius femenins espiritualisan la bellesa. Felicitém coralment á las que demostrant aixís que tenen ánima digna de la dona catalana y afecte á lo que te sabor de la terra han donat un color molt brillant á la Festa d'enguany.

A dos quarts de duas, lo Consistori, acompanyat de las respectivas comissions del Excm. Ajuntament y Excm. Diputació, Rector de la Universitat, delegat del senyor Bisbe, d'alguns mestres en Gay Saber y de representants de totes las associacions catalanistas y moltes altres corporacions d'aquella ciutat, ocupá al só de la música del Ajuntament los primers sitials de la ampla tarima destinada al honorable Cos d'Adjunts y trono de la Reyna.

Oberta la Festa, llegí son discurs lo president del Consistori don Francisco de S. Maspons y Labrós, que tingué pendent de sa paraula al auditori durant sa lectura. Impossibile fer un resum d'aquell hermós treball, verdader himne á las grandesas de la Pátria catalana y terminat per encoratjadors passatjes rublerts d'afalagadoras esperansas. Un esclat d'aplausos demostrá la impresió que en lo públich havia produhit aquell discurs.

Aste seguit lo Secretari, don Lluís Durán y Ventosa llegí una hermosissima Memoria en que s'historicen los fets realisats per lo Consistori en los Jochs Florals d'aquest any. Dedicá sentidas frases als

catalans gloria de nostra terra morts durant l'any, y acaba ab una hermosa invocació á la Pátria.

Totseguit lo senyor Durán obri 'l plèch que duya al nom de poeta premiat ab la Flor natural, resultant ésser don Francesch Mateu. Acompanyat dels mantenedors senyors Oliver y Gallissá, passá á fer entrega de la Flor natural á la bellissima senyoreta donya Maria Oller y Rabassa, que entre 'ls aplaudiments estrepitosos del públich y 'ls sons de la música passá á asseures al seu trono de flors.

L'aplech de poesias "Tardania", guanyador de la *Flor natural*, fou llegit per lo senyor Blanch, essent interrompt diferents vegadas per entusiastas aplausos. Al acabar fou objecte d'una calurosa ovació. Los accésits foren donats; lo primer, á la poesia titulada "Nit", resultantne autor don Guillém A. Tell y Lafont. Lo segon accésit permanesqué á don Adriá Gual per sa composició "Lo llach encantat."

La *Englantina* fou concedida á don Frederich Rahola per sa poesia "La Tramontana", llegida per lo mateix autor y aplaudida fortament diferents vegadas. Del primer accésit concedit á la composició "La caputxa catalana", ne resultá autora Donya Dolors Moncerdá de Maciá. S'encarregá de llegir aquesta poesia 'l senyor Blanch, essent cada esparsa coronada pels aplausos. De la composició premiada ab lo segon accésit intitulada "Los almogavers al Partenon" se'n declará autor á don Jaume Coliell, prebere.

Del premi de la *Viola d'or y argent* adjudicat á la poesia "Cántich" ne resultá autor don Pere Palau y González de Guiano, que al ésser llegida per son autor arrancá forts aplausos. Fou guanyador del primer accésit don Antoni Vicents Sant Andreu per sa composició "Lo mesde Maig". Lo segon accésit se doná á la poesia "Anima forta", essentne autor don Francisco Tomás y Estruch.

Alashoras lo senyor secretari feu avi-

ment al Consistori que don Francesch Matheu havia obtingut los tres premis reglamentaris, y acte seguit lo president lo nombrá Mestre en Gay Saber entre la llarga ovació que li prodigá 'l públich.

Lo premi extraordinari ofert per lo Consistori 'l guanyá don Claudi Planas y Font, y dels accésit ne foren autors, del primer, la composició intitulada «Narrac ons curtas» de don Joaquim Ruyra; del segon, «Lo vicari nou» de don Adriá Gual, y del tercer, «Miniatura» de don Enrich de Fuentes.

Lo premi del Iltm. senyor Bisbe de Menorca fou adjudicat á don Antoni Bori y Fontestá.

Lo premi del Excm. Ajuntament de Lleyda 'l guanyá don Manuel Folch y Torres, essent molt aplaudit.

La «Oda á Sitges», fou premiada ab l' premi del Ajuntament de Sitges; resultat ne autor don Cosme Vidal y Rosich.

Lo premi del Centre Excurcionista s' adjudicá á don Antoni Vila y Sala, Pbre. L' accésit se doná á don Joseph O. Conill, Pbre.

Lo premi de la Associació Popular Regionalista l' obtingué don Norbert Folt y Sagué.

Acabada la repartició de premis passá á llegir lo discurs de gracies lo mantenedor don Miguel S. Oliver. Digué que venia de Mallorca á saludar á la literatura catalana, verdadera expressió del geni de Catalunya; que l' idioma no es fill de Metzlar, sino l' ànima del poble, lo sagell de sa personalitat. Manifesta que 'l renaixement literari no significa solzament lo donar nova vida á las lletras, sino que es lo precursor del desvetllament d' una rassa. Lo Catalanisme, digué, es la clau dels avenços de Catalunya.

Tempestats d' aplausos aculliren l' inspiradíssim discurs del senyor Oliver que 's veyá obligat á cada moment á interrompre la lectura de son treball per los esclats del entusiasme del auditori.

Enardits aplausos y viscas á Catalunya y á Mallorca repetits per tots los indrets de la sala donaren fi á aquesta festa de la literatura, que per l' ambient catalanech

que en ella s' hi respirava, semblava á tothom que hagués baixat á presidirla l' ànima mateixa de la pàtria.

RIPOLLETENCH.

Firas y Festas majors desde 'l dia 9 al 16 del corrent.

FIRAS.—Dia 10, Alcaraz y Badalona.—11, Cubell.—13, Sant Llorens dels Piteus y Figueras.—15, Arbucias, Amer, Balaguer, Cardedeu, Castellfullit de Riubregrós. Moya, Palamós y Tortosa.—16, Torroella de Montgri.

FESTAS MAJORS.—Dia 9, Sabadell, Samalús, Vilanova de la Roca.—15, Jorba.—16, Sant Pere de Tarrassa.

Santoral de la Setmana

Diumenge, 9.—III després de Pascua.—Lo Patr de St. Joseph, N.º S.º dels Desemps. y St. Greguri Nazianceni, b. y dr.—*Quart creixent á las 9 h. 24 m. de la nit, en Lleó.*

Dilluns, 10.—St. Antoni, Arquebisbe de Florencia.

Dimars, 11.—St. Pons, Eudal y Eveli mrs. y St. Anastasi, mr.

Dimecres, 12.—St. Domingo de la Calzada, cf.

Dijous, 13.—St. Pere Regalat, cf. y St. Mus, Pbre. mr.

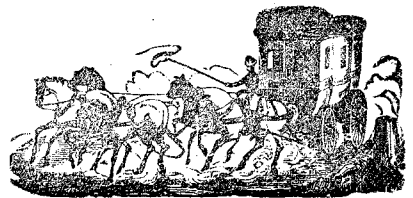
Divendres, 14.—St. Bonifaci y Sta. Corona, mrs.

Dissapte, 15.—St. Isidro Llauradó, cf.

Diumenge, 16.—IV després de Pascua.—Sant Joan Nepomuceno, mr. y St. Ubald, c.—*Lluna plena á 1 h. 42 m. de la tarde, en Escorpio.*

SOLUCIONS ALS TRENCA CLOSCAS ANTERIOR

GEROGLÍFICH.—Per peres la perera.

CORRESPONDENCIA

Se contestará en lo vinient número.

Imprempta de M. Ribera, Sant Domingo, 34.—Sabadell

LA VEU DEL VALLÈS

SETMANARI IL·LUSTRAT, LITERARI
 y defensor dels interessos morals y materials de la comarca

DIRECCIÓ: Carrer del Sol, núm. 32.

La Correspondencia al Director. — Los originals no 's retornan.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ Y VENDA

Ripollet: trimestre, UNA pesseta.—Fora de la vila: trimestre, UNA pesseta y CINQUANTA céntims.—Extranger y Ultramar: 1' any, NOU pessetas.

Un número, 10 céntims.—Un número atrassat, 15 céntims.

A N U N C I S

PREUS

	Per 1 trimestre	Per 1 any
1/8 plana	12 ptas.	30 ptas.
1/4 "	15 "	50 "
1/2 "	25 "	85 "
3/4 "	35 "	125 "
1 "	45 "	160 "

Los señores anunciantes tienen dret á un número del periódico durante lo tiempo que duri l' anunci.

Los comunicats y segons la classe y ob-
 jecte del anunci á preus convencionales.

Las obras remesas á la redacció si 's cree
 convenient s' en farà judici crítich enviantnu
 dos exemplars, y s' anunciaran tres vegadas

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ Y VENDA

BARCELONA: Rambla, Kiosco de J. Calaf, devant de Betihem.

SAGADELL Sant Domingo, 34, impremta
 y en lo carrer del Sol núm. 13 en **RIPOLLET.**

ANUNCIS

FUNDICIÓ DE FERRO DE **Bonshoms y Lacoma**

Se fónan pessas pera totas las industrias tals com obras, maquinaria y agricultura.
Especialitat en soldar tota classe de pessas de ferro colat, y en classes de ferro baix la resistencia ó desgast que tinga de tenir.

Carretera Mataró, 332
Sant Martí de Provensals

Teléfono 1361

SUCURSAL: *Carrer de la Creu, 80*
BADALONA

GRAN MAGATSEM DE FILATS

— D' —

ESTAM Y LLANA

DE

Ramón Trasserra

especialitat en Chals, Mocadors d' abrich, Nubes, etc.

AL POR MAJOR GRAN BARATURA

Carrer de Basea, 31.-1.er

BARCELONA

TALLERS DE IMPREMPTA LITOGRAFIA Y ENCUADERNACIONS

— DE —

MAGÍ RIBERA

Sant Domingo, 34.-Sabadell

TELÉFONO 159

Consultori Jurídich

Despatx de tota mena d' assumptos civils, criminals y administratius.
Representants en tots los Jutjats de primera Instancia de Catalunya.

Despatx de 10 á 1 y de 4 á 7.

ESCUDELLERS BLANCS, 4, 2.^{OM} BARCELONA

Obras de D. Vicents Plantada Fonollada

"Algunos amigos íntimos del Agricultor". 0'75 pts
"Teorias para impedir la formacion del granizo y del viento en los dias tempestuosos. 0'50 "
"Geografia local de Mollet" 0'50 "
Aquestas obras se troban de venda en casa de l' autor, MOLLET y librerías de Barcelona.

GUANO SUPERIOR

Dipòsit Central, Joan Roviralta (a) Joanel del Gireula. — Carrer del Calvari, 77.

RIPOLLET